

Streszczenie w języku polskim

Rozprawa doktorska

Reżyser w operze. Laboratorium pedagoga

Paweł Paszta

Rozprawa podzielona została na wstęp i cztery części. We wstępie autor stawia tezę o pedagogiczności zawodu reżysera. W kolejnych rozdziałach pracy dochodzi do pogłębienia tezy i rozszerzenia jej o następujące pytania: kim jest mistrz, jak reżyser spełnia swoją misję w operze, jaki pedagog jest wreszcie odpowiedni do roli reżysera-pedagoga.

W pierwszej części, zatytułowanej „Źródła”, zostają przywołane konteksty historyczne dotyczące zarówno samego gatunku opery, baroku jako epoki, w której opera się narodziła, a także idei mistrza jako twórcy teatru, lidera zespołu teatralnego.

Druga część poświęcona jest przywołaniu idei „oper ubogiej” jako autorskiego podejścia do pracy w roli reżysera w operze. Idea została stworzona przez Profesora Ryszarda Peryta, a autor niniejszej pracy dokonuje swoistego zebrania podstawowych zasad w formę Manifestu Opery Ubogiej, który kończy tę część rozprawy.

W części trzeciej autor opisuje własne doświadczenia z pracy nad operą barokową „Il Trespolo Tutore”, która była praktyczną częścią przewodu doktorskiego. Najdłuższy fragment został poświęcony analizie partytury, z której wyprowadzone są podstawy do sformułowania zadań aktorskich i interpretacji reżyserskiej dzieła. Autor podaje także konkretne ćwiczenia praktyczne zarówno z własnych doświadczeń, jak i prac Violi Spolin.

Ostatnia, czwarta część stanowi podsumowanie idei reżysera pedagoga. Wykorzystuje wypowiedzi praktyków zarówno teatru, jak i pedagogiki. W tej części autor zbiera poruszone wcześniej wątki i weryfikuje tezę ze wstępu.

